

Marea

Bragagiu

Când marea blândă, la picioare,
Soptește basmul liniștit
Aud chemându-mă spre zare
Întinsul ei de lazurit.

Și-aș alerga ca și o velă
Ce-ar vrea să vadă nou din nou
Semirodundă caravelă
Prin fericirea de tablou.

Povești ca să culeg din stele
Care se leagănă pe val
Uitând de bune și de rele,
De secundar și principal.

Și prin petalele de ceață
Ce-or jilăvi obrazul meu
S-o întâlnesc în dimineață
Cu încântările mereu.

O zi senină de albastră
Să-mi fie sufletul în vânt
Cu dânsa dragă și măiastră
Tot mai departe de pământ.

Iar seara-n tihna de apuneri
Să-i mulțumesc de-atâta har
Când ea cu aur de propuneri
Se va-neca în chihlimbar.

Victor Bragagiu